1976 15. okt.

Avtale mellom Regjeringen i Kongeriket Norge og Regjeringen i Unionen av Sovjetiske Sosialistiske Republikker om gjensidige fiskeriforbindelser.*)

Regjeringen i Kongeriket Norge og Regjeringen i Unionen av Sovjetiske Sosialistiske Republikker,

som minner om sitt langvarige samarbeid i fiskerispørsmål og sine bilaterale avtaler på dette område, særlig avtalen mellom Norges regjering og U.S.S.R.s regjering om samarbeid innen fiskerinæringen av 11. april 1975,

som på ny bekrefter sitt felles ønske om å sikre bevaringen av fiskebestandene i farvannene som støter opp til deres kyster, og om å opprettholde rasjonell forvaltning og utnyttelse av disse bestander,

som tar i betraktning at en viktig del av de levende ressurser i Norskehavet og Barentshavet representerer et sammenhengende økologisk system som utnyttes av fiskere fra begge land,

som tar til etterretning at iverksettelsen av utvidet fiskerijurisdiksjon for kyststatene i det atlantiske området vil kunne lede til overføring av fangstinnsats til de farvann som er nevnt ovenfor, hvilket igjen vil kunne virke negativt inn på disse ressursers tilstand,

*) I henhold til kgl. res. av 15. oktober 1976 ble avtalen undertegnet i Moskva samme dato. Stortingets samtykke til ratifikasjon ble gitt 15. desember 1976, jfr. St.prp. nr. 74 for 1976—77 og Innst.S. nr. 138 for 1976—77. I medhold av kgl. res. av 17. desember 1976 ble avtalen ratifisert og ratifikasjonsdokumenter utvekslet i Oslo 21. april 1977. Den trådte straks i kraft.

1976 15. okt.

som erkjenner at det under disse omstendigheter i første rekke er kyststatene i området som er interessert i og bærer hovedansvaret for å finne løsninger for bevaring og rasjonell forvaltning av de levende ressurser,

som på ny bekrefter at utvidelsen av kyststatenes jurisdiksjon over de levende ressurser i farvannene som støter opp til deres kyster, og at utøvelsen i disse områder av suverene rettigheter for det formål å utforske, utnytte, bevare og forvalte disse ressurser, skal skje i henhold til og i samsvar med angjeldende folkerettprinsipper;

som tar i betraktning arbeidet i De Forente Nasjoners Tredje Konferanse om Havets Folkerett;

som tar til etterretning at den norske regjering har fremmet lovforslag om utvidelse av Norges fiskerijurisdiksjon i en sone på 200 nautiske mil;

og som ønsker å fremme en forsvarlig utvikling av havets folkerett og etablere regler og vilkår for gjennomføringen av deres gjensidige fiskeriforbindelser;

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1.

Hver av de Kontraherende Parter skal, i samsvar med de bestemmelser som følger nedenfor, gi adgang for den andre Kontraherende Parts fiskefartøyer til fiskeressursene i det område utenfor tolv nautiske mil fra de anvendelige grunnlinjer der den utøver forvaltningen av bestander av fisk og andre levende ressurser, herunder bevaring av disse, og regulering av fiske og fangst.

1976
15. okt.

Artikkel 2.

I det område som er nevnt i artikkel 1 i denne Avtale, skal hver av de Kontraherende Parter for hvert år, som passende og med forbehold for justering når dette er nødvendig for å møte uforutsette omstendigheter, fastsette:

(a) den totalt tillatte fangst av enkelte bestander eller kombinasjoner av bestander, under hensyntaken til bestandenes gjensidige avhengighet, anbefalinger fra vedkommende internasjonale organisasjoner og andre relevante faktorer,

(b) etter konsultasjoner, enten i Den blandede kommisjon som er opprettet i henhold til Avtalen mellom Norges Regjering og U.S.S.R.s Regjering om samarbeid innen fiskerinæringen av 11. april 1975 eller gjennom andre passende kanaler, andeler for den andre Kontraherende Parts fiskefartøyer, idet det tas hensyn til behovet for rasjonell forvaltning av de levende ressurser, fangstmetoder, det tradisjonelle fangstnivå for den andre kontraherende Part og andre relevante faktorer,

c) andre fangstregulerende tiltak med sikte på å bevare fiskebestandene ved å holde dem på det nivå som gir størst varig utbytte; slike tiltak skal baseres på de beste tilgjengelige vitenskapelige data.

Artikkel 3.

Hver av de kontraherende parters kompetente myndigheter skal underrette den andre kontraherende parts kompetente myndigheter om navn, registreringsnummer og andre relevante data, samt førerens navn, for de av sine fiskefartøyer som vil drive fiske innen det område som er nevnt i artikkel 1 i denne avtale for andeler som er tildelt i samsvar med bestemmelsene i artikkel 2 (b). Slik underretning skal også gis for ethvert hjelpe- eller forsyningsfartøy som spesielt ledsager disse fiskefartøyer. Ved mottakelsen av slik underretning skal hver av de kontraherende parter i samsvar med sin lovgivning meddele slike tillatelser som måtte være nødvendig for å sette den andre kontraherende part i stand til å fiske de tildelte andeler.

Artikkel 4.

1. Fiskefartøyer tilhørende den ene kontraherende part skal når de driver fiske i den andre kontraherende parts område som er nevnt i artikkel 1 i denne avtale, rette seg etter bevaringstiltak, lover og forskrifter, samt andre regler og vilkår vedrørende fiske, som er fastsatt av vedkommende kontraherende part.

1976
15. okt.

2. De kontraherende parter skal samarbeide på den måte som er angitt i artikkel 2 (b) med sikte på å nå fram til harmonisering av nye tiltak for regulering av fisket i de områder som er nevnt i artikkel 1 i denne avtale, i den utstrekning det er praktisk mulig.

3. Ved vedtakelse av nye lover, forskrifter, regler eller vilkår skal det gis passende forhåndsmeddelelse om dette.

Artikkel 5.

1. Hver av de kontraherende parter skal sikre at dens borgere og fartøyer overholder bestemmelsene i denne avtale og andre forskrifter vedrørende fisket.

2. Hver av de kontraherende parter kan innen sitt område som er nevnt i artikkel 1 i denne avtale, i samsvar med folkeretten treffe slike tiltak som måtte være nødvendige for å sikre at den andre kontraherende parts fartøyer overholder bestemmelsene i denne avtale.

Artikkel 6.

De to kontraherende parter erkjenner at de stater i hvis elver anadrome bestander har sitt opphav, i første rekke har interesse av og ansvar for disse bestander, og er enige om at fangst av anadrome bestander ikke bør drives utenfor de områder som er nevnt i artikkel 1 i denne avtale. De to kontraherende parter er enige om å iverksette disse prinsipper ved bilaterale avtaler, og vil fortsette å samarbeide med sikte på å etablere multilaterale avtaler som gjenspeiler dette standpunkt.

Artikkel 7.

I samsvar med avtalen mellom Norges regjering og U.S.S.R.s regjering om samarbeid innen fiskerinæringen av 11. april 1975 forplikter de kontraherende parter seg til å samarbeide direkte og gjennom egnede internasjonale organisasjoner for å sikre forsvarlig forvaltning og bevaring av havets levende ressurser, særlig med hensyn til:

a) bestander av fisk og andre levende ressurser som opptrer innen de områder som er nevnt i artikkel 1 i nærværende avtale,

b) slike bestander som opptrer i områder av det frie hav som ligger utenfor og støter opp til de områder som er nevnt i artikkel 1 i nærværende avtale, og

c) andre slike bestander som står i et innbyrdes avhengighetsforhold til de bestander som er nevnt i punktene a) og b).

1976
15. okt.

Artikkel 8.

Denne avtale skal ikke ha noen innvirkning på andre eksisterende avtaler mellom de to regjeringer eller på eksisterende multilaterale konvensjoner som de to regjeringer er parter i. Den skal heller ikke ha innvirkning på noen av de kontraherende parters syn med hensyn til havets folkerett.

Artikkel 9.

Denne avtale skal ratifiseres, godkjennes eller vedtas, og trer i kraft den dag ratifikasjons-, godkjennelses- eller vedtakelsesdokumenter utveksles, hvilket skal finne sted i Oslo så snart som mulig.

Denne avtale er inngått for et første tidsrom av ti år fra dagen for slik utveksling. Dersom den ikke av noen av de kontraherende parter bringes til opphør ved oppsigelse minst tolv måneder før utløpet av denne tiårsperiode, skal den forbli i kraft i ytterligere, etterfølgende seksårsperioder, med mindre oppsigelse blir gitt minst tolv måneder før utløpet av løpende seksårsperiode.

Utferdiget i Moskva, den 15. oktober 1976, i to eksemplarer, hvert på norsk og russisk, og begge tekster har lik gyldighet.